

Slobodan Lang: Hrvatska danas

Autor Administrator

Dr. Slobodan Lang: O sadašnjem trenutku Lijepe naše

Izvor: Hrvatski list, 13. siječnja 2011.

...Hrvatska treba potaknuti svakoga svoga čovjeka i sve zajedno da povjeruju u sebe i zajednice u kojima žive - moraju prihvatiti vlastitu odgovornost slobode. Svakoga potičem da razmisli o svome životu i odredi pet djela, a ne ocjena ili kritika, kojima više nego ikako drukčije pokazujemo svoje domoljublje. Treba nam rudnik hrvatskih djela Dobra. Od budućih kandidata uvijek najprije tražite - ostvarena djela... (Briljantan tekst koji otkriva vrhunskog intelektualca, humanista, domoljuba, hrabra čovjeka, koji je svoju vjerodostojnost potvrdio više puta kada je trebalo izložiti se i solidarizirati s onima koji su na bilo koji način izloženi ugrozi i nepravdi, od kosovskih rudara, do Dubrovčana i stanovnika Srednje Bosne u smrtonosnom ratnom okruženju, pa najnovije do pružanja moralne podrške radnicama Kamenskoga koje su nekim čudom ostale bez svoje tvornice i bez kruha. Svakako počitajte. Ur.)

* * *

U Hrvatskoj je godina prošla potpuno oče-kivano. Bilo je velikih zgražanja oko krađa, novih zaduživanja, korupcije, optužaba i uhićenja, sve do bijega neka-danjsa premijera u Austriju, ali svatko tko misli - to je i očekivano.

Pregovori za ulazak u Europsku Uniju nastavljeni su također uz kojekakva "uzbudenja" zbog navodnoga približavanja ulasku u Uniju iako, zapravo, Hrvatskoj nitko i ne bi dopustio da ne uđe. To je dopuneno samo Norveškom i Švicarskom iz posebnih razloga o kojima ovdje ne mogu pisati

Još jedan predsjednik države želi biti povijesno važan i to mirenjem sa svojim država oko nas (Branko Borković i ja tražili smo mirenje naroda, a ne gazda), ali je nemoćan da osigura pravednost ženama "Kamenskog". Neki stručnjaci za nepravdu, drugi za pravdu samo za neke, a nedovoljno ih želi pružiti dobrotu i pravdu komu god je potrebno i koliko je moguće.

Korupcija, lopovluk, bogatstvo, laž i sebičnost prožima Hrvatsku od vrha do dna. Nezaposlenost i dalje raste, zdravstvo je na rubu, vrti se prestaju biti socijalni, zatvara se gotovo sve, od pogona i trgovina pa do zagrebačke Arene. Hrvatska se dalje i dublje dijeli.

U prepunom Novinarskome domu proslavlja se pravo-slavni Božić uz velike govore političara s obveznim "Hristos se rodi" što su naučili pred koju godinu od Ive Sanadera i jako su ponosni na proslavu i rješenje. Tijekom rata u Bosni i Hercegovini pozdravljao sam sa Hvaljen Isus, Hristos se rodi, Selam alej-kum pa čak i Shalom, da bih pokazao svakome od ljudi da im želim pomoći sačuvati vlastiti život i dostojanstvo, da se zaustavi mržnja i ostvari međusobni mir. Šteta što sam bio toliko slabiji učitelj od bivšega premijera.

Sljedećega dana na Kaptolu bio sam s malim brojem ljudi koji obilježavaju rođendan dr. Ante Pavelića, pred njegovom kućom. I njih sam molio za mir.

Na Jelačićevom placu tijekom božićnih blagdana neukusan vapaj. Jedan mladi čovjek skida se gol, puca cigaretu i bos trčeka trgom sve do dolaska policije. Mislimo da smo gledali mladica, a ustvari nam je on pokazao vlast.

Sve je isprekidanost, skriveno i nerazumljivo osim razvidne poruke da je ovaj narod kriv i da je jedina uloga vlasti progoniti krivce, a moćnicima Europe da nakon gubitka kolonijalnih carstava, rasizma i progona bar ovdje smiju vidjeti ljude od kojih se mogu smatrati boljim.

Cilj je sve te galame stvoriti osjećaj da se događa nešto jako važno, a u stvari se ne događa ništa, da su neki ljudi jako važni, a ustvari su nevažni, da se čine važne stvari, a ne čine se gotovo ništa.

Istina je da se Hrvatska suočava s istinski teškim pitanjima nereda, nezaposlenosti, besperspektivnosti mladih, svim oblicima podjela, bahatosti vlasti i politike, bijedom medija i zanemarivim utjecajem znanja, morala i vjere. U ljudima prevladava osjećaj gubitka dostojanstva, irenje nemoći i bijede, raspada obitelji i gubljenja vjere. Sve čemu se traži izlaz napuštanjem zemlje, odustajanjem od vlastite obitelji, u međusobnim sukobima, kriminalu i samorazaranju.

U Hrvatskoj raste broj ljudi koji ne vjeruju u sebe, u svoju obitelj, u socijalnu okolinu, Crkvu i državu nameæ im se bijeg od slobode.

HRVATSKA NA RASKRIŽJU

Hrvatska živi s dubokim procjepom između onoga koliko proizvodi i koliko trošiti. Toga je danas svjestan svaki hrvatski građanin. Istovremeno nema gotovo nijednoga oblika cjelovitoga, struènoga, otvorenoga i političkoga sagledavanja rješavanja. Kako prekinuti daljnje zaduživanje? Kako planirati i provoditi otplatu? Koliko je vremena potrebno? Kako u međuvremenu održati razvoj i ravnopravnost?

O ovim pitanjima, politika gotovo ni u jednom obliku ne preuzima odgovornost i ne nudi izlaz. Ogranièava se na uzimanje novih kredita, stavlja u prvi plan otkrivanje i uhiæenje zbog korupcije i uvjeravanje da u budućnosti ne æemo imati vlast lopova.

Dio funkcioniranja je i politika proirivanja lopovluka od viših krugova vlasti na sitne èinovnike, privatnike, radnike i najširi krug građana. Nameæ se okvir koji stvara dojam da se poštenim radom, zalaganjem, odnosima, radnim vremenom i toènim prijavama pri-hoda, dolazi u poziciju da se ne može ni preživjeti. Ovakvo stanje stvara osjeæaj krivnje u najširem krugu ljudi, moralno ih otupljuje i èini nesposobnim za poboljšanje sebe i pomaganje u tome drugima.

Provođenje ekonomske politike nerješivo se spotièe na nedostatku djelotvornoga pravnoga sustava. Èesto se istièe tzv. pravna država i društvo znanja, to su besmisleni pojmovi ako ne proizlaze iz vlastitoga i zajednièkoga dostojanstva, morala i humanizma. Mislite li da današnja Hrvatska pokazuje dostojanstvo, moral i humanizam? Oèekujete li da je bez toga moguæ uspjeh? Želite li i vi tome doprinijeti? Ako želite, znadete li sami kako i je li vas itko pozvao da se u tome okupite?

Javno reagiranje i upozorenje ogranièeno je na pojedine ekonomiste i druge koji se izolirano javljaju, ali ne daju cjelovitu sliku niti to tko može i treba uèiniti. Niti ovi pojedinci nemaju znanstveni, struèni ni

javni prostor za prikaz svojih stavova. Postoji li ijedan znanstveni projekt na ovome području?

O ostvarivanju poštenja ne razgovara se, nema stručnih skupova ni emisija u medijima. U Hrvatskoj je vrlo proširen stav da nismo sposobni biti poštenji ni ostvariti pošteno društvo i državu. Među ljudima prevladava stav da je Hrvatska dovedena u dužničko ropstvo iz kojega nikada ne æe izaæi. Mladi smatraju da im je ukradena budućnost i da je iseljavanje jedino moguæi oblik oslobađanja.

Vlastita odgovornost prema budućnosti najvažnije je strateško hrvatsko pitanje. Na njega nitko ne može dati odgovor sam. S tim se moraju suoiti svi?

Iz ovoga temeljnoga poremećaja proizlaze sva, baš; sva ostala pitanja Hrvatske s kojima se susreæemo, od kumica, deratizacije i radnica "Kamenskog", do optužaba desetak lopova u Hrvatskoj, 332 branitelja u Srbiji i jednoga bivšeg premijera u Austriji..

ŠTO MOŽE DANAŠNJA HRVATSKA

Istinski put izlaza je usvajanje programa tragičnoga optimizma. Tragičnoga zato što smo svjesni da današnja Hrvatska nije djelotvorna, a da je zato propala i Jugoslavija. Jugoslavenska parola "Snađi se, druže" bilo je socijalno udruživanje vulgarnoga materijalizma i liberalnoga kapitalizma. Optimizma zato što istinsko kršćanstvo nudi humanizam, vjeru i nadu.

Bog je cijelo vrijeme u partnerstvu s èovjekom. Abraham nije pozvan da ponizno prihvati razaranje Sodome, veæ i da u raspravi s Bogom traži što uèiniti da ju spasi. U Hrvatskoj gotovo svi, bez obzira na religiju i vjeru, ne znaju da deset zapovijedi poèinje rijeèima: "Ja sam Jahve, Bog tvoj, koji sam to izveo iz zemlje egipatske, iz kuæe ropstva." Oni preskaèu poèetak i misle da poèinje sa "Nemoj imati drugih bogova uz mene."

Bog je odredio kao poèetak uvođenje svijesti o slobodi i odgovornosti èovjeka, a Hrvati biraju poslušnost. Hrvatska još i ne zna što je

niti ostvaruje istinsku slobodu. Krist kroz svoj život stalno poziva ljude na rast u cjelovitu osobu. Od istaknutih vođa, Mahatma Gandhi nije vodio Indijce kao poslušnike, već je sam prkosio svima zajedno i tražio da postanu dobri i bolji ljudi. Stvaranje Dobra životom i djelima, jedini je put uspjeha pojedinca, humanoga društva i slobodne zemlje.

Svaki od nas i svi ljudi bez obzira kada i gdje bili, koliko moćni, bogati i kolovani - svi smo kratkotrajni, slabi i gresnici. Kratkotrajnost možemo riješiti vlastitom djecom, učenicima i prenošenjem u javnost. Slabosti se oslobađamo suradnjom, od vlastite obitelji do globalnog, a gresnosti od ispovijedi do provjera znanja.

Hrvatska treba potaknuti svakoga svoga čovjeka i sve zajedno da povjeruju u sebe i zajednice u kojima žive - moraju prihvatiti vlastitu odgovornost slobode. Svakoga potičem da razmisli o svome životu i odredi pet djela, a ne ocjena ili kritika, kojima više nego ikako drukčije pokazujemo svoje domoljublje. Treba nam rudnik hrvatskih djela Dobra. Od budućih kandidata uvijek najprije tražite - ostvarena djela.

U ovoj godini strateški važnih izbora za Hrvatsku svi moramo znati da je pravi izbor u ljubavi za svoju obitelj i zemlju, a ne u podršci političkoj stranci; u razumijevanju i dobroti za sve, a ne u službenoj povijesti; u radanju djece, domovima, školama i zdravlju, a ne u bankama i trgovinama; u ulaganju u budućnost, školovanje, zdravlje, okolinu, otplati kredita, a ne u prodaji budućnosti; u svijesti da je materijalno doduše nužno, ali da je duhovno bitno; u životu od rada i pomaganju siromšnima i zaboravljenima, a ne u slavljenju moćnih, bogatih i slavni; u ostvarivanju mira, a ne u ratovanju.

Vitalan je onaj pojedinac, obitelj, zajednica i društvo ovisno o tomu koliko uspješno ostvaruje vlastiti ljudski razvoj, koristi mogućnosti i svladava prepreke. Potrebno je podizanje vlastitoga i zajedničkoga morala i znanja do volje za djelovanje i doprinosa uspjehu zajednice.

Na kraju, gospodine predsjednice RH i gospođo predsjednice Vlade, poučen iskustvom kralja Davida, ponovno vama upućujem riječi:

„Za sve što se događa, vi ste pred narodom odgovorni“, ne zato što ste vi krivci, niti zato što vi trebate pronalaziti krivce, već zato što ste vi pozvani da ponudite rješenje i okupite nas u stvaranju uspješne Hrvatske. Ako to ne znate, ne možete ili ne možete — onda otiđite.

P.S. A što se tièe Europe, u njoj je stanje daleko teže.